

Bölüm 7 - Peygamber İncancını Terk Ettiğinde

Gerçek bir peygamber olmanın ilk adımı, ebeveynlerinin dinini terk etmek olsaydı ne olurdu? Bu bölüm, din tarihindeki en rahatsız edici ve cevapsız kalmış soruyla yüzleşiyor: Neden kutsal soylardan doğan —Tanrı adına konuşması gereken— adamlar yollarını radikal bir şekilde değiştirdiler? İsa'nın, kusursuz geçmişine rağmen, vaftiz edilip yeni bir yola girmek için Vaftizci Yahya adında bir çöl mistiğini (meczubunu) arayıp bulduğuna dair reddedilemez tarihsel kanıtları inceliyoruz. Ardından Musa'nın kayıp yıllarını ortaya çıkarıyoruz; manevi olarak kaybolduğunu ilan ettikten sonra, yanan çalıyı görmeden önce Şuayb adında gizemli bir Sufi rehberine yedi yıl boyunca hizmetçilik yapan Musa'yı. Bunlar anomali değil; bunlar işin planıdır.

Bu, 73. Yol'un gizli anahtarıdır. İlahi bağa giden yol taklitten değil, aktif araştırmadan geçer — o kadar güçlü bir süreçtir ki, yaşayan bir Üstat bulmak için miras aldığınız inancı geride bırakmanızı gerektirir. Rumi'nin kavramlarını ve kutsal kitapların doğrudan sözlerini kullanan sunucu Hosseini, yerleşik din adamlarının Dinin Temel Prensipleri hakkında konuşmak için yetersiz olduğunu, çünkü onların taklit dünyasında sıkışıp kaldıklarını kanıtlıyor. Bu bölüm, gerçek inancın dindarlıkla başlamadığını; masallardan iğrenme ve gerçeği aramaya en baştan başlama cesaretiyle başladığını gösteriyor. Restart'a hoş geldiniz.

#restart #hosseini #evrenselrestart #misticizm #arifler #hayatınayenidenbaşla #tanrınınvaadi #tasavvuf #hayatdersleri #mevlana #maneviyat #sufizm #sufiler #rumi #yenibirbaşlangıç

California saatiyle gece 11:15. İran'da ve dünyanın geri kalanında günün veya gecenin hangi saati olursa olsun, ben hala Hosseini'yim ve bayramınız kutlu olsun.

Burası Restart, yedinci bölüm ve Facebook, Telegram gibi yerlerden sorduğunuz iki yüzün üzerinde soru var. Hepinizin bu kadar "dert" edinmesine sevindim. Dert edinmek çok önemli bir noktadır. Anlamak bir derttir. Hosseini'nin görüşüne göre, bir şeyi anlamak isteyen kişinin, anlama derdine sahip olması gerekir. Dikkat et, sevgili dinleyici.

Elli ya da beş yüz dükkânın olduğu bir caddede yürüdüğünü hayal et. Dertin alışveriş olduğunda ve bir şey almak istediğinde, doğrudan süpermarkete gidersin, alışverişini yaparsın ve yolda elli tane başka dükkân görürsün. Ama senin derdin o olmadığına, onlara dikkat etmezsin. Aynı elli dükkânlık yolda, dışın ağrımaya başladığı anda, aniden dışının ofisini bulursun. Bu yoldan beş bin kere geçtin ama dışıyı hiç görmemiştin. Ama dışın ağrıdığına, dışı ağrısı derdi sana dışıyı gösterir. Şimdi, paraya ihtiyacın varsa, banka derdi ortaya çıkar. Bu diğer elli dükkân daha önce orada mıydı, değil miydi? Oradaydılar ama sen dikkat etmedin. Beş sokak ötedeki komşu hep oradaydı, ama ancak kıızıyla evlenmek istediğin zaman senin için önemli hale gelir. Restart bir derttir; yani sadece anlama derdi olanlar Restart'ı dinleyebilir.

Anlamak bir derttir. Bir şeyi anlamak ve kavramak isteyen herkesin bu derde sahip olması gerekir. Dikkat et, sevgili dinleyici.

Yürüdüğün caddede dini görüyorsun. Musa'nın, İsa'nın ve Muhammed'in dinlerini görüyorsun, seksi görüyorsun ve diğer meseleleri görüyorsun. Yiyecek, para, servet, statü, politika görüyorsun, her şeyi görüyorsun. Ya da belki termitleri (beyaz karıncaları) düşünüyorsun. Ya da galaksiyi düşünüp kendini astronom sanıyorsun, ya da CIA'de olduğunu sanıyorsun, ya da ne bileyim, kendini dünyanın herhangi bir yerine koyuyorsun — senin derdin bu. Bu yüzden bir dişçinin asla kanser olma gibi bir derdi olmayabilir.

Bu caddede, adını hiç fark etmediğin "Restart" adında başka bir dükkân daha var. Binlerce kilometre uzunluğunda olan ama senin şimdiye kadar sadece bir park sandığın başka bir dükkân var. Buna Restart derdi denir — kavramanız gereken şeyleri anlamak. Buna dikkat edin.

Restart için iki sorun var. Birincisi, belirli bir yola inanmış ve kabul etmiş insanlara bir şey anlatmak ve onları geri döndürmek çok zordur. Önce onları durdurmam lazım. "Beyefendi, yolunuz harika ama beş dakika bekle, gel bir çay içelim," demem lazım. Restart, o anda o çayı ikram etmektir. Bu bir yol. İkinci yol ise, gerçekten bir düşünce tarzını anlamaya çalışan başka grupların olmasıdır. Bu ne demek? Örneğin, bir ateist. Bir ateistle olan sorunumuz çok daha kolay çözülebilir çünkü dine inancı olmayan bu kişinin, örneğin, en azından düşünmeye inancı olabilir. Anlamayabilir ama en azından düşünür. Galaksi hakkında düşünebilirsin ama onu anlamamak başka bir meseledir. Onun hakkında düşünüyor olman farklı bir konudur.

Şimdi, bir sürü soru soruldu. "Hocam, bu İnsan-ı Kâmil nedir? Bize ne faydası var? Olay nedir? İnsan-ı Kâmil'i tanımanın sebebi ne?" Restart programı boyunca bu sorular tek tek cevaplanacak.

Size ne gösteriyorum? Bu çok önemli bir nokta. Hedefim kim? Hedefim sadece tek bir grup değil. Hedefim, dünyadaki yedi milyar insan; ki hepsi kesinlikle Restart'tan geçecekler, yani kesinlikle ölecekler. Dünyada ölmeyecek olan kimsenin Restart'ın dinleyicisi olmasına gerek yok. Dünya gezegenine gelmeyen —yani doğmamış olan— belki de Restart'ın hedef kitlesi değildir.

Restart mistik (irfani) bir programdır. Küçük bir açıklama daha yapacağım çünkü Restart'ta çok fazla konu var. Peki, Restart'ı kim dinlemeli? Yakında Restart'ta, bir çocukla tanışıp çocuk yapmak istediğinde senin içinde neler olup bittiğini konuşacağız. Dünyadaki hiçbir doktor sana çocuğunun mesleğinin ne olacağını söyleyemez, Restart hariç. Hiçbir doktor sana, daha o çocukla evlenmemişken, bir sonraki çocuğunun kız mı erkek mi olacağını söyleyemez, Restart hariç. Hiçbir doktor sana bu çocuğa iki aylıktan itibaren neler olacağını söyleyemez, Restart hariç. Hiçbir doktor sana, sahip olduğun on erkek arkadaşın arasından neden özellikle bununla evlendiğini söyleyemez, Restart hariç.

Yani, kızlarla oynamak istiyorsan Restart'a gelmelisin. Restart'ta erkeklerle oynamak... Boşanmak istiyorsan Restart'ı dinlemelisin. Yakında konular açılacak çünkü bunun tıpla alakası yok.

...Hiçbir doktor sana mezardaki ilk gece ne olacağını, nerede öleceğini veya ne yaşanacağını söyleyemez, Restart hariç. Hiçbir doktor, hiçbir doktora sahibi, hiçbir astronom sana öldükten

sonra ne olacağını söyleyemez, Restart hariç. Hiçbir din sana ölümden sonra ne olacağını söyleyemez... Onlar on binlerce yıldır mistiklerden; "Evet, ölürsün ve Münker ile Nekir gelir" cümlelerini duydular; yani mistiklerin malzemesini çaldılar. Geldiler ve anlamadan sadece kabuğu sundular. Bu yüzden Mevlana öfkelenir ve der ki: "Biz Kur'an'dan özü aldık" —yani İncil'den de— "ve kabuğu eşeklere bıraktık" —yani, kabuğu Hosseini'ye bıraktık. Yani, doğumundan önce ne olduğu Restart ile ilgilidir ve ölümünden sonra ne olacağı Restart ile ilgilidir. Beyefendi, bu senin derdin değil mi? Bu yüz yıllık varoluş içindeki küçücük bir mesele için kendine zihinsel olarak ne kadar işkence ediyorsun? Şimdi, yüz elli milyon yıl sonra öldüğünü hayal et, öbür dünyada kredi kartını geçirmeye (swipe) çalışıyorsun ve çalışmıyor. Neden çalışmadığını soruyorlar. "Ben anlamadım," diyorsun. Kimse dinlemiyor; gözünün ortasına yumruğu çakıyorlar. "Biz anlamıyoruz, bu nedir?" diyorsun. Diyorlar ki, "Bu tam olarak Restart programının yaptığı şeydir."

Dolayısıyla, Hosseini kendinden bir şey söylemediği, Rumi'nin, Sadi'nin ve Hafız'ın düşüncelerini aktardığı için; ben sadece, örneğin dinlerden, din dışı şeylerden bahsediyorum... biz hiç sadece dinden bahsetmiyoruz. Din çok iyi bir şeydir. Dini olan herkese, ne olursa olsun, çok saygım var, bu sorun değil. Ama Tanrı, İsa, cennet, cehennem, iyi insanlar veya başarıdan bahsedersen, sorgulanırsın. Bunlar Restart'a aittir. Yani Hosseini'nin programına değil, on bin yıldır var olan bu Restart'a, yani Rumi'ye ve diğerlerine aittir. Rumi'nin yorumlama hakkı vardır; senin Kur'an'ı, Tevrat'ı veya İncil'i yorumlama hakkın yoktur. Sen insanlara şeriatı (dini kanunları) açıklayabilirsin ve bu harika. Demek istediğim şu ki, bunun dinle bir alakası yok. Ateistin bile bu Restart'a ihtiyacı var.

Çünkü içinde çok önemli noktalar var. Geçen hafta geldik ve Kur'an ayetlerine göre kanıtladık —bakın, bunların hiçbirisi benden değildi— kanıtladık ki dünya gezegeninde peygamber olmamış insanlar var ve büyük peygamberler... Ben bir iki örnek verdiğimde, ve bugün bir tane daha vereceğim, bu hepinizin aklının uçacağı anlamına geliyor.

Kur'an'ın kendi ayetlerine göre, sevgili Müslümanlar, o programda kanıtladık ki Musa'nın yanında, Rumi'nin Hızır dediği bir adam vardı. Musa bir şeyler öğrenmek için ona gider. Bu adam Musa'yı birkaç kez aşağılar ve yanında gelmesine izin vermez. Onunla dostluk kurmaz ve "Sen hiçbir şey anlamıyorsun," der; Musa da itiraz etmez. Bu adamın büyük olduğunu ve Musa'yı ona gönderenin Tanrı olduğunu kabul eder. Lütfen dikkat edin. Diyorsunuz ki, "Allah dilerse zengin olurum; Allah dilerse iyi bir insan olurum." Her şeyden önce, Tanrı'nın "dilemekle" uğraşacak hali yok. İkincisi, hangi Tanrı? Üçüncüsü, Tanrının neye benziyor? Dördüncüsü, Tanrı kim? Tanrı sana hiç yardım etmez. Tanrı sana hiçbir konuda yardım etmez. Kanıtı şu ki, Tanrı Musa'nın bir şeyler anlaması için Hızır'a gitmesini diledi ve Hızır ona dedi ki: "Kendi Tanrınla danışsan bile, yine de bir bok anlamayacaksın."

Bunlar size anlattığım Kur'an ayetleriydi. Kim bu insanlar? Neden bütün peygamberler onlarla olmak zorunda? Neden bu büyük peygamberler... büyük bir peygamber bu kadar büyük bir adamın önünde küçük bir piyonken, sen bana nasıl dört papazdan, dört molladan veya dört hahamdan bahsedebilirsin? Saygıdeğer bir haham, papaz veya molla kendini Musa seviyesinde görüyor mu? Kendini Musa seviyesinde görse bile, yine de bir şeyler anlamak için Hızır'a gitmek zorunda.

Kim bu Hızır? Biz onlara Sufiler diyoruz. Onlara Mistikler (Arifler) diyoruz. Onlara İnsan-ı Kâmil veya İnsan-ı Kâmil'e bağlı kişi diyoruz ve rütbeleri netleşecek. Bugün, bu konuyu tamamen kapatmak için bir iki kanıt daha getirmek istiyorum. Anlayın ki, efendim, dinlerde, kitaplarda bahsedilen insanlar var... Bundan sonra kaynaklarım sadece bildiğiniz, itiraz edemeyeceğiniz büyük mistiklerden olacak. Sen bir hiçsin; ben Sadi'ye itiraz edecek bir hiçim. Sadi'nin tek bir saçma lafı yoktur. Benim var, seni bilmem! Ama ben hayatımda kesinlikle saçma sapan şeyler söylemişimdir; dünyanın bütün bilim insanları söylemiştir. En azından bazı gereksiz şeyler söylemişlerdir, kendilerinin bile anlamadığı bir kitap yazmışlardır, bir makale yayınlamışlardır, bir konuşma yapmışlardır veya bir konferans düzenlemişlerdir. Sadi ile böyle dalga geçemeyiz. Kaynaklarım mistiklerden. Ya da anlayasınız diye, dinlerin kendi kutsal kitaplarından.

Neml Suresi. Neml Suresi'nde iki olay olur ki Tanrı bunları bir milyar insanı uçurmak, onları maymun etmek ve parmağında oynatmak için kullanır. Eğer Kur'an ayetleri doğruysa sevgili Müslüman, ve sen Kur'an'a inanıyorsan, bu "o dedi, bu dedi" meselesi değildir. Falancadan bir rivayet değildir. Maliki'nin, Şafii'nin kitaplarından ya da bilmem neyin prensiplerinden değildir. Bu senin kendi Kur'an'ından bir ayettir! Gidip kolayca anlayabilirsin. Üç ayetle herkesi havaya uçurur. Rumi'nin hedefi olan bir noktayı belirtir. Rumi bunu ifade etmiştir, Hafız da ifade etmiştir.

Neml Suresi 38'den 40'a kadar olan ayetler. Hikâye çok basit. Süleyman'ın Belkıs (Saba Melikesi) adında bir hatunla meselesi var. Bu Saba Melikesi kendi topraklarında hüküm sürüyor ve Süleyman onu kendi dinine çekmek istiyor. Süleyman, dinlerde anlatıldığı üzere Tanrı'nın bir peygamberidir ve onun hakkında şunu bilmeniz gerekir... Bu adamı sonra açıklayacağım. Musa'yı açıkladığımda, onun büyük bir peygamber olup olmadığını anlayacağız. Şimdi Süleyman hakkında konuşuyorum. Dikkat edin, Tevrat'a, İncil'e ve Kur'an'a göre Süleyman kimdir? Süleyman için cinler eşek gibidir. Dinlere göre, bütün cinler her sabah onun emrini bekleyerek esas duruşta bekler! İfritler hazır olda bekliyor. Dikkat edin. Süleyman'ın uçan halıya bindiğini söylerler! Rüzgâr bu adamın emrindedir. Rüzgâra "gel" der, "git" der! Rüzgâr, sevgili dinleyici, rüzgâr! Dinlere göre bu adam ne isterse yapar. Ve sahip olduğu eşlerin sayısı ve ayaklarına serilen dünya... Bilmiyorum bile.

Gerçekten hangi molla, haham veya papaz bunlardan birini yapabilir bilmiyorum. Yapsalar ayaklarını öperdim. Ayak parmaklarını ağzıma, ayağımı kulağıma sokar, kendimi döverdim. Kendimi ve ailemi parçalara ayırırdım. Sevgili dinleyici, eğer bir haham, bir molla, bir papaz bunlardan sadece birini yapsın, o zaman bir daha tek kelime edersem gelin ağzıma sığın. Yazıklar olsun bana. Neyse, ebeveynlerime hakaret edemem, çünkü ne de olsa onlar benim tanrılarım.

Süleyman, o şapşal... Hazreti Süleyman'a çok dikkat edin. Her şeyi yapar. Kuşlarla konuşur, eşeklerle konuşur, çöle ne yapacağını söyler, çekirgelerin üremesi onun elindedir. Kur'an, Tevrat ve İncil ayetlerine göre, Bay Süleyman orada duruyor, ordusu bekliyor ve Yemen'den Saba Melikesi adında güzel bir hatunun gelmesi bekleniyor ki Bay Süleyman ona dinini anlatsın.

Kur'an ayetleri diyor ki —Arapçam harika değil ama kötü de değil— "onlar teslim olmadan önce" gibi bir şey. Şimdi, *muslimin* kelimesi 38. ayette açıkça görülüyor, bakabilirsiniz. Yani bu *muslimin*, sizin olduğunuz Müslümanlardan farklı. Bu *muslimin* "teslim olanlar" demektir. Saba

Melikesi Müslüman'dır demek değildir; teslim olmak demektir. Diyor ki: "Ey ileri gelenler! Onlar bana teslimiyetle gelmeden önce, hanginiz bana onun tahtını getirebilir?" Süleyman ordusuna diyor ki: "Hanginiz o kadının tahtını Yemen'den buraya, o gelmeden önce getirebilir ki buraya geldiğinde gücüm karşısında aklı başından gitsin?"

Yani bu adam hayvanlarla konuşuyor, rüzgâr onun, su onun, toprak onun. Dünyada onun altında olmayan başkan yok. Monarşi demek Süleyman demektir! Dinlere göre evrenin tarihindeki en büyük kraldır.

Bu tahtı kim getirebilir? Bir: Bu gösteriyor ki kendisi getiremiyor. Neden? Çünkü burada tahtın moleküller arası kuvvetlerle etkileşime girmesi gerekiyor. Burada bazı şeyler yapması lazım; moleküler güçlerle, yerçekimi ivmesiyle uğraşması lazım, bilimsel olması lazım. Soruyor, "Kim getirebilir?" Sonraki ayet. Diyor ki —Kur'an diyor, yani Tanrı Muhammed'e söylüyor, "Ey Müslüman!"— Cinlerden bir İfrit dedi ki: "Ben, Bay Süleyman, sen yerinden kalkmadan sana o tahtı getiririm. Ve ben bu konuda güçlü ve güvenilirim!" Yani güçlüyüm ve (emin) yani güvenilirim. Emin ismi.

Diyor ki cinler orada aptal gibi dikiliyor, hiçbiri bir bok yapamıyor, ordu hiçbir şey yapamıyor, ama cinlerden biri Süleyman'a dönüp diyor ki: "Bay Süleyman, ben bu tahtı getireceğim ve unutma, ben güvenilirim, yani beni güvenilir kılan bir şey biliyorum ve sen koltuğundan kalkmadan yapacağım..." Güce bak. Süleyman bunu yapacak birini arıyor, yani cin dört gün sürer dese kabul edecekti. Çünkü yolculukları dokuz gün sürüyordu. Diyor ki, "Sen yerinden kalkmadan önce." Yani, "Sen o mübarek kışını o sandalyeden kaldırana kadar ben tahtı getirmiş olacağım!" "Ve ben buna muktedirim." Şimdi bu şapşalın kibrine ve cüretine bak! Süleyman'ın önünde "Ben muktedirim" diyor, yani sen değilsin. "Ben muktedirim ve güvenilirim" dediğinde, bu tahtı getirmeye senin gücün yetmez ama ben muktedirim ve güvenilirim, ben getirebilirim demek istiyor.

Üçüncü ayet bütün dünyanın ağzına sıcıyor. Kur'an diyor ki: Kitaptan bir ilmi olan, kalabalığın içinde bir hiç olan o kişi dedi ki: "Bay Süleyman, ben onu sana sen gözünü açıp kapamadan (gözünü kırpmadan) getiririm!!" Ve Süleyman tahtı sağlam bir şekilde önünde dururken görünce dedi ki...

Bakın, o adam cinleri, bütün sistemi, orduyu, ağaçları ve dünyayı klozete atıp sifonu çekti! Ayet, Süleyman'ın "tamam" deme şansı olduğunu göstermiyor. Dikkat edin. Süleyman daha konuşmadı bile. Bu adam diyor ki, "Bay Süleyman, sen gözünü kırpmadan," ve belli ki arada gözünü kırpmış olmalı, çünkü ayet getirdiğini söylüyor. Yani Süleyman'a "Sen gözünü kırpmadan taht burada olacak" derken, bir saniye sonra taht oradaydı. Neden? Çünkü hemen ardından diyor ki, "...sen gözünü kırpmadan ben onu sana getireceğim. Ve Süleyman onu önünde dururken görünce dedi ki..."

Buraya kadar başka hiçbir şeyi umursamıyorum çünkü ayet bu. Sevgili dostlar, ateistler ve düşünürler ve diğer elli grup, şimdi diyecekler ki, "Eh efendim, bu sadece bir hikâye!" Evet, önemli olan o değil. Biz başka bir şey söylemek istiyoruz. Taht geldi, onu gördü ve dedi ki: "Bu Rabbimin lütfundandır, şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemek

için. Ve kim şükrederse kendi nefsi için şükreder, kim nankörlük ederse, Rabbim Zengin ve Cömerttir." Bu, Süleyman'ın bu eylem karşısında aklının uçtuğunu gösterir. Göz açıp kapayınca kadar, belli bir ilme sahip bir adam... Arapça kelime ('indehu), yani o ilim onunla beraberdi, ondaydı. Bu adamın kitaptan bir ilmi var. Tanımı okuryazarlıktan veya astronomiden farklı olan bir ilme sahip. Diyor ki, "Bende ilim var." Diyor ki, "Sen daha bunu düşünmek için hareket etmeden, hacı, o geldi bile."

Süleyman yerle bir oluyor ve diyor ki, "Tanrı" —yani kendi Tanrısı— "Bana buna şükretmem gerektiğini göstermek istedi." Bu şaşkınlığa o kadar kapılıyor ki, "Tanrı benim kâfir mi yoksa inanan mı olduğumu görmek için beni test etmek istiyor" diye düşünüyor.

Şimdi size sorum şu: Hangi din adamı Süleyman olabilir? Bir numara. İki numara: Süleyman olsan bile, yine de tahtı getiremezsin. Üç numara: Süleyman'ın ordusunun ortasında bir adam diyor ki, "Bunu ben yapabilirim," Süleyman'ın bütün hanedanıyla yapamadığı bir işi. Kim bu adam?

Hafız diyor ki —kaynağı göstermek istiyorum ki anlayın. Bakın, size Kur'an ayetlerinden anlattım, şimdi büyük adam, mistik Hafız'a gidiyorum.

"Dün gece hazreti Asaf'tan bir müjdeci geldi ki, Süleyman Hazretleri'nden bir sevinç nişanesi gelmiştir."

Diyor ki dün gece o muhterem Asaf'tan —tam da bu adamın, Asaf bin Berhiya'nın ismini söylüyor— müjdeli bir haber geldi. Buna "Süleyman Hazretleri"ni de ekliyor, iki sebepten. Bir, Süleyman ve Asaf'ın birlikte olduğunu anlamanız için. Bu mesele onları ilgilendiriyor. Adamın adını söylemiş! Adı Kur'an'da yok. Hafız nereden bildi? Çok ilginç. Hafız bu isimleri kendisi getiriyor. Diyor ki, "Dün gece hazreti Asaf'tan!" Sanki bir gece önce bir kafede, Starbucks'ta yakınlarmış gibi! Kur'an onun adını Muhammed'e vermiyor. Tevrat'ta Asaf isminden ufak bir bahsediliyor. Hafız nereden biliyor? Bu başlı başına bir soru. Diyor ki: "Dün gece hazreti Asaf'tan bir müjdeci geldi ki, Süleyman Hazretleri'nden bir sevinç nişanesi gelmiştir." Yani Süleyman bu sohbet için bir işaret verdi; böyle bir işaret verecek seviyede değildi. Sanki Hafız şöyle diyor: "Sadi'den duydum ki dün gece Asaf geldi ve 'hacı' ile oturduklarını söyledi." Hafız soruyor: "Hacı kim?" Diyor ki: "Süleyman. Oturuyorduk ve bu konu açıldı." Sonra Hafız diyor ki:

"Vücudumuzun balçığını göz yaşımızla yoğur,"

Diyor ki, varlığımın bu pis balçığını al ve gözyaşlarımla, bu yakıcı kederle yoğur. Tahran'ın şebeke suyunu kullanıp yarın su faturası almak istemiyorum. Hafız diyor ki: "Tesisat döşemeni istemiyorum; dışarıdan içime su dökmeni istemiyorum hacı." Diyor ki: "Bu balçığı, benim ve bizim varlığımızın balçığını gözün suyuyla yoğur," yani kendi gözyaşlarımla.

"Gönlün harap meyhanesini yeniden yapma zamanı geldi. Sevgilinin zülfünden anlattıkları bu bitmez tükenmez masal,"

Burada, temel olarak yedi milyar insana parmak gösteriyor (nah çekiyor) —sadece şimdiki yedi milyar değil, yirmi yıl önceki dört buçuk milyar, iki yüz yıl önceki üç milyar. Herkese:

"Sevgilinin zülfünden anlattıkları bu bitmez tükenmez masal, bu hususta gelen binlerce nükteden sadece biridir."

Şuna işaret ediyor: "Bay Hosseini, insanlara anlattığın bu cümle, bu Asaf bin Berhiya ve Bay Süleyman hikâyesi, tüm bu meselenin içindeki binlerce noktadan sadece biridir." Bu, Sufizm silsilesinden sadece küçücük bir şeydir. Dinlerin ve insanların bu adam hakkında yaptığı bu sonsuz açıklama, bu sadece ufacık bir ipucu. Hosseini, çok daha fazlası var. "Hosseini," diyor Hafız, "bu zavallı herifler uçmayı bilmedikleri için araba icat etmek zorundalar. Çünkü uçma bilinci içlerinde var ama uçmayı bilmiyorlar, bu yüzden araba icat etmeye mecbur kalıyorlar." Yani, bunu kendi aptallıklarından icat ediyorlar. Hiç araba icat eden bir kartal gördün mü? Hayır! Neden? Çünkü kartal uçar ve gitmesi gereken yere gider. İnsan neden arabaları ve uçakları icat etti? Çünkü insan uçamaz, bu yüzden annesini başka bir ülkede görmek için uçağa binmek zorundadır. Bu, onun mistisizmde olmadığını gösterir.

Yani eğer mistisizm anlaşılırsa, onu anlayan ve Sufizm'e giren veya gidip o Sufinin elini öpen kişi öyle bir seviyeye ulaşır ki, Kur'an'ınızın işaret ettiği gibi, İsm-i Azam'ı bilir —ve unutmayın, İsm-i Azam (En Yüce İsim) konusu birçok şeyi yerinden oynatacak altı bölümlük bir seridir.

"Ayıbımı ört, sana yalvarıyorum, bu şarap lekeli hırkayı, çünkü o pak, iffetli olan ziyarete geldi. Sen lekeliisin ey Hafız, o yüzden Şah'tan lütuf iste,"

Diyor ki, "Hafız, sen kendin yozlaşmış, pis, lekeli birisin." Sen lekeliisin. Hafız bunu kendine söylüyor, o yüzden benim ne olduğumu siz hayal edin. Hepiniz üstadsınız sevgili dinleyiciler, ama ben kendimden ve akrabalarımın bahsediyorum. Hafız diyor ki, "Ben lekeliyim." Şimdi şapşal Hosseini'nin nerede durduğunu hayal edin. "Sen lekeliisin ey Hafız, o yüzden Şah'tan lütuf iste, çünkü o beka unsuru arınma için geldi. Onun dergâhı bir okyanustur, anı yakala ve farkına var, ey zarara uğramış kişi, ticaret vakti geldi."

Konuyu anlama vaktin geldi. Kavrayabilesin diye, işte bir beyit daha... Bakın, bu adam o kadar önemliydi ki Hafız ondan 550 kereden fazla bahsetti. Mollalar neden bahsetti? Tuvalete sol ayağınla mı yoksa sağ ayağınla mı girersen, Allah aşkına, bir şey anlayacak mısın? Devam et, bu gecedен yarın sabah sınavın olana kadar, o bok çukuruna sol ayağınla, sonra sağ ayağınla basıp dur. Bir bok anlamayacaksın.

Hafız, Rumi, Sadi ve diğerlerinin odağı neden bu tek konu üzerinde? Bu Kur'an'ın içinden size ne anlatmaya çalışıyorlar? Neden Kur'an'ın 50 cüzünü alıp sürekli onları öne çıkarıyorlar, büyütüyorlar? Çözümü anlayın diye.

Süleyman, selam üzerine olsun, Belkıs'ın (Saba Melikesi) tahtını Saba'dan çağırırken. Mevlana Celaleddin, Dördüncü Cilt: "Bir İfrit dedi ki, 'Sanatımla, sen bu meclisten ayrılmadan onun tahtını önüne getirmeye hazırım.'" Diyor ki: "Sen buradan kalkmadan önce." *Meclis şodan*, oturup kalkmak, oturur halde olmak demektir. Meclis, oturma yeri, mekân ismidir. Diyor ki bir İfrit tahtı getirmek istedi ve Süleyman'a dedi ki: "Sen ayağa kalkıp oturana kadar ben onu getiririm." "Sonra Asaf dedi ki, 'İsm-i Azam ile, ben onu tek bir nefeste önüne getirmeye hazırım.'" Diyor ki Asaf adında bir adam vardı —bakın, Rumi ismini yine zikrediyor. Bu çok önemli. Şu altmış figüre

bakın, Cüneyd-i Bağdadi'den, Sağır İsfahani'ye, oradan Hacû-i Kermanî'ye, Hafız'a, Sadi'ye, Rumi'ye, Feyz Kaşani'ye, Hoca Nasreddin Tusi'ye kadar... mistiklere baktığınızda hepsi Asaf dedi. Kur'an Asaf demedi. Bu isim nereden geldi? Nasıl bildiler? Neden hepsi aynı ismi kullanıyor? Şu an Rumi'den okuyorum. Önceki Hafız'dandı. Diyor ki oradaki bir Asaf dedi ki: "İsm-i Azam ile, ben onu sana tek bir nefeste getirmeye hazırım." Bir anda getiririm. Sadece bilelim diye bahsettim. Dördüncü Cilt, Çözümler Kitabı, 37. bölüm.

Kim bu insanlar? Neyi anlıyorlar? Dinlerini bile umursamayan bu insanların olduğu perdenin arkasında ne var? O adam Bay Süleyman'ın ordusunda bir asker. Ve Bay Süleyman şeriatın, düşüncelerin ve rüzgârın tanrısı. Ve hiçbir din adamı, papaz, haham, hiçbir Budist, Hindu, hiç kimse, hiçbir ateist... Bana şimdi Süleyman'ın yaptıklarını yapabilen bir ateist gösterin. Yapamaz. Peki bu diğer adam bunu nasıl yapıyor? Bunlar belirli bir noktayı anlayın diye anlatılan alegorik hikayeler mi? Bu tamamen açık. Musa zamanında, Belam bin Baura da aynıydı, araştırın. Musa'ya muhalif olarak, duaları kabul olan biriydi. Sonu önemli olmayan bir adam —Yahudilerin ne dediği, Hristiyanların ne dediği veya Müslümanların ne dediği, hikâyenin sonu değişir. Büyük İsa Mesih'in hikâyesi Müslümanlar ve Hristiyanlar için aynıdır —eh, Yahudiler için öyle değil ama Hristiyanlar ve Müslümanlar için. Ama sonu farklıdır. Biz de sonunu umursamıyoruz. Asıl hikâyede, Musa zamanındaki Belam bin Baura'nın duaları kabul olurdu. Hükümet Belam'a gelir ve "Musa'ya lanet et" der. Belam bunu yapmaktan korkar. Hayatını tehdit ederler, "Seni öldürürüz" derler. Ve herkes bilirdi ki Belam'ın duaları kabul olurdu, yani kör bir adam gelir, iyileşir ve giderdi. Bu, Belam'ın her sabahki işiydi. Bu kısım önemli: Belam Musa'ya lanet eder ve Musa Belam'ın lanetine uğrar! Yani, Tanrı müdahale edemez. Bir adam öyle bir noktaya ulaşır ki Tanrı bile müdahale etmemeye çalışır. Belam bunu yapar ama yüksek makamından düşer.

Musa zamanında, Firavun'un sihir ve büyü ile neler yaptığına bakın. Belam Musa zamanındandı, ne yaptığına bakın, duaları kabul oluyordu! Ve Bay Musa sabah akşam ejderha üretmekle meşguldü! Su yarattı, denizi yardı, her şeyi yaptı. Bütün bu insanlar kim? Hepsı kimin serçe parmağı oluyor? Musa'nın. Ve Musa kimin öğrencisi (müridi)? Hızır'ın! Musa Hızır'a gider ve yine de hiçbir şey anlamaz. Bakın, Sufilerin kim olduğunu bilmeniz için ne kadar çok örnek verdim. Yani, Kur'an'da, Tevrat'ta, İncil'de Sufiler kimdir? En azından bu insanların değerini, gücünü, kabiliyetini ve bakış açısını bilesiniz. Bilin ki, efendim, Süleyman tahtı getiremez. Demek ki Musa'nın yanında, Musa'nın birlikte bile oturamadığı biri vardı. Demek ki bunlar güçlü insanlardı; bir şeyleri vardı. Kim bunlar? Size İnsan-ı Kâmil denen bir varlığı işaret ediyorlar. Bay Rumi'nin sabahtan akşama kadar ağlayıp Şems için koca bir divan (şiir koleksiyonu) üretmesinin sebebi budur. Ve Şems, İnsan-ı Kâmil bile değildir. Bunu unutmayın. Rumi, bir İnsan-ı Kâmil'in hizmetinde olan biri için koca bir divan üretir.

Hosseini size şunu söylemek için burada: Efendim, bunca bin yıldan sonra, okuduğunuz bu kitaplarla, neden bütün bu büyük adamlar ağlıyor? Neden gözyaşı döküyorlar? Kimi arıyorlar? Neyin peşindeler? Neden hepsi, gerçek dinin, Cebrail'in gelmesini sağlayan o tavrı Muhammed'e sergileten din olduğu fikrini yaymaya çalışıyor? Gerçek din budur. Neden sürekli bu düğmeye basıyorlar? Sebebi çok mantıklı. Sebep insan ruhudur. Burada Rumi diyor ki: "Sus, sus ki nefes sahiplerinden, dile veya ifadeye gelmemiş olanı duyusun. Sus ki ruh senin için nefes alsın. Bildiğini (alışılmışı) bırak ve Nuh'un gemisine bin."

Kısacası, insan iki parçaya ayrılır. İnsanın dışı ve insanın içi. Dışarısı anneni, babanı, teyzeni, amcanı, Mercedes ve BMW'ni, arabanı, kargayı, eşeği, dinozorları ve ne bileyim, gelmiş geçmiş her şeyi, galaksileri, M31'i, Samanyolu'nu, Andromeda'yı ve Big Bang'den sonraki diğer her şeyi içerir.

Öldüğünde, galaksi seninle birlikte ölür; sadece buna dikkat etmedin. Bak, sen öldüğünde galaksiler, bu galaksilerin resimleri seninle birlikte ölür. Neden biliyor musun? Çünkü artık bu galaksiyle bir bağın kalmaz. Sen ölürsün. O resimler ve o para, onlar ölür. Artık bu varoluşla bir bağlantın yoktur. Sufizm sana mezara seninle giren şeyin gerçek dinin olduğunu, mezara seninle girmeyen şeyin ise önemsiz olduğunu öğretiyor. O geçicidir. Bir parlamadır. Bak ne kadar basitçe koyuyorum ortaya. Şu an oturup bir kâğıda yazabilirsin: mezara seninle ne giriyor? Annen mi? Araban mı? Oğlun mu? Paran mı? Hayır. İsa mezara seninle giriyor mu? O zaman İsa senin dinin değildir. Muhammed mezara giriyor mu? O halde, sırtüstü, yüzün kibleye dönük, bir tarafa eğik yatarken rüku edebilir misin? Secde edebilir misin? Vücudunu çekirgeler yiyecek, eşekler gelip yiyecek. Herhangi biri gelip bu vücudunu yiyebilir; hücreleri toprağa dönecek. Hücrelerimden biri Firavun'a ait olmuş olabilir, diğeri İtalya'daki bir adama, bir parçamız Picasso olabilir.

Peki mistisizm neyi açıklıyor? Mistisizm sana Big Bang'den önce ne olduğunu açıklamak istiyor. Sufizm, Big Bang'den önce ne olduğunu açıklıyor. Doğum anını açıklıyor. Ruhunu açıklıyor. Ölümünden sonra ne olacağını açıklıyor. Yani, dünyanın neresinde olursa olsun bu dört beş şey hakkında konuşan herkes sorgu altındadır. Ve sadece bir Sufi, bir mistik bu şeyler hakkında konuşabilir. Yani, dönüşle, gidişle veya ölümle ilgili —ölümünden önce ve doğumundan sonra, bütün doktorlar, dişçiler, mühendisler, astronomlar, araba üreticileri, hepsi senin için değerlidir, benim için de öyle. Onları ben de seviyorum. Nasıl uyuyacağını, kimi öpeceğini çözmene yardım ediyorlar... Gece nerede yatacağını, neyi öpeceğini... hiçbir şey anlamıyorsun. Neden? Çünkü gerçek anlayış sen uykuya daldıktan sonra, rüya görürken gelir. Sekiz saat boyunca uyuduğunu anlarsın. Uyandığında, yine bu varlıkların insafına kalırsın. Dişçiye gitmek zorundasın, şu bakanı görmeye gitmek zorundasın. Paranı kazanmak için gidip o adamın kıcını öpmek zorundasın. Yani bütün bu bilim insanları ve büyük figürler Big Bang'den sonra, evrende zaman yaratıldığında var oldular; gördüğünüz galaksiler, anladığınız termitler —bütün bunlar doğumunuzla ölümünüz arasındaki aralıktadır. Ve onlara saygı duyuyorum. Şimdi, dinin ne olursa olsun, onun da elini öperim.

Ama ölümünden önce, ölümünden sonra ve doğumundan önce —o büyük Big Bang, annedeki mitoz ve mayoz anı. Ve neden bu delikten, bu mezardan, bu rahimden doğuyorsun ve ölümden sonra hangi rahimde tasarlanacaksın (dölleneceksin) ve ölümden sonraki gerçek annen ve baban kim olacak? Ölümünden sonraki babamız ve annemiz İnsan-ı Kâmil mi? Yani, şu an dikkat etmediğin İnsan-ı Kâmil, ölümden sonra senin gerçek baban mı? O senin manevi baban mı? Bilmiyoruz. Hafız ve Rumi bunların hepsini cevaplıyor ve ben onların cevaplarını gelecek programlarda sunacağım.

Bunu sadece biraz açıklamak istedim ki gelecek hafta, yavaş yavaş şuna doğru hareket etmeye başlayalım... muhtemelen gelecek hafta değil ama bir sonraki hafta, doğumla ilgili... Hanımlar bir çocuğu nasıl üretebileceklerini, ne tür bir çocuk üretmeleri gerektiğini dinlemeli. Bir aptal mı

yoksa iyi bir adam veya kadın mı üretmek istiyorlar? Üretim nasıl gerçekleşir ve buna mistik bakış açısı nedir? Şimdi, eğer vaktimiz olursa... her neyse, belki de...

Ayrıca, televizyon kanalı için iyi bir haber, görünüşe göre bin yoldaşımız ve destekçimiz olacak. Ben bin Simurg istiyorum. Gelin Attar'ın Simurg'u olalım, birbirimize yoldaş olalım. Bin kişi gelip desin ki, "Efendim, biz seninleyiz Hosseini, maddi ve fikri olarak." Hayatınız size ait, bizim onunla bir işimiz yok, ama "biz buradayız."

Haftaya kadar, gelin Attar'ın Simurg'u olalım, birbirimize yoldaş olalım.

